

การศึกษาเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์ 1) ศึกษาความเป็นมา และสภาพความเป็นอยู่ดั้งเดิมของเมืองฮอยอัน ก่อนที่จะได้รับการประกาศให้เป็นเมืองมรดกโลก 2) ศึกษาถึงกระบวนการการเข้าเป็นเมืองมรดกโลกของเมืองฮอยอัน 3) ศึกษาผลกระทบด้านบวกและด้านลบจากการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นต่อสังคม ภายหลังเมืองฮอยอันได้รับการประกาศให้เป็นเมืองมรดกโลก 4) ศึกษาผลกระทบด้านบวกและด้านลบจากการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นต่อวัฒนธรรม ภายหลังเมืองฮอยอันได้รับการประกาศให้เป็นเมืองมรดกโลก

ผลการศึกษาพบว่า จากการเป็นเมืองมรดกโลก ทำให้มีนักท่องเที่ยวจากทั่วโลกเดินทางเข้ามาเยี่ยมชมและสัมผัสเมืองฮอยอันเป็นจำนวนมาก การท่องเที่ยวได้ส่งผลกระทบทั้งด้านบวกและด้านลบต่อสังคมและวัฒนธรรมของเมือง ในด้านบวก การท่องเที่ยวได้นำความเจริญเข้าสู่เมืองฮอยอัน มีการปรับปรุงระบบคมนาคมและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เพื่อรองรับการท่องเที่ยว เกิดอาชีพเกี่ยวกับการท่องเที่ยวขึ้นมากมาย เกิดการอนุรักษ์โบราณสถานเก่าแก่ไว้ โดยมีมาตรการและกฎระเบียบข้อบังคับจากภาครัฐเข้ามาควบคุมดูแล และเกิดกิจกรรมทางวัฒนธรรมขึ้นมากมายรวมทั้งยังช่วยฟื้นฟูงานศิลปหัตถกรรมดั้งเดิมขึ้นด้วย ในด้านลบ การท่องเที่ยวได้ทำให้เกิดปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างคนในครอบครัวที่ประกอบอาชีพในภาคการท่องเที่ยว ส่วนปัญหาสังคมที่พบเป็นเพียงการลักเล็กขโมยน้อยและการเกิดอุบัติเหตุบนท้องถนน เกิดการเอาเปรียบนักท่องเที่ยวจากบริษัทนำเที่ยวและโรงแรม ในด้านปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมนั้น พบว่ามีร้านค้าและบริการเปิดมากจนเกินไป มีแผงสินค้ายื่นออกมาเกาะทางเดิน มีการบุกรุกที่ดินภายในเมืองเป็นประจำ ส่งผลกระทบแก่นักท่องเที่ยวที่เดินทางชมโบราณสถานในเมือง เกิดการเปลี่ยนแปลงของค่านิยมทั้งทางด้านการแต่งกาย การบริโภค ค่านิยมความทันสมัย และเกิดการลดคุณค่าของงานศิลปหัตถกรรม นอกจากนี้กฎระเบียบและข้อบังคับที่ออกมาควบคุมอนุรักษ์เมืองโบราณยังส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตคนในชุมชนอีกด้วย

จากการศึกษาครั้งนี้มีข้อเสนอแนะ คือ ในการดำเนินงานของภาครัฐหรือจากองค์การยูเนสโกควรคำนึงถึงความต้องการของคนในชุมชน ให้ได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ มีการจัดอบรมความรู้เรื่องการอนุรักษ์และอบรมการใช้ภาษาอังกฤษขั้นพื้นฐาน เพื่อให้การบริการนักท่องเที่ยวมีคุณภาพมากขึ้น และทำให้เกิดการจัดการการท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีหน่วยงานควบคุมในการอนุญาตการเปิดกิจการร้านค้าต่าง ๆ มีการจำกัดและควบคุมไม่ให้มากเกินไป

The objectives of this study were: 1) to investigate the background and the conditions of Hoi An before it was proclaimed a World Heritage Town, 2) to study the process of Hoi An's becoming a World Heritage Town, 3) to learn about the positive and negative impacts of tourism on the society after Hoi An was proclaimed a World Heritage Town and 4) to find the impacts of tourism on the culture of Hoi An after it gained the status of a World Heritage Town.

The study found that after Hoi An became a World Heritage Town, tourists from all over the world flooded the town in order to visit and enjoy the experience. Thus, tourism brought both positive and negative impacts on Hoi An socially as well as culturally. On the positive side, Hoi An quickly progressed and prospered in terms of communication systems and facilities. General tourism related professions emerged. Many old places and architecture were preserved by means of state rules and regulations. Meanwhile, a number of cultural activities were promoted to revive local art and crafts. On the negative side, however, tourism created some problems in family relationships of those engaged in tourism. Social problems found often involved theft and road accidents as well as unfair treatment of tourists by tour agents and hotels. As for the environment, it was found that too many shops and services were established causing inconveniences and blocking pedestrian traffic. Moreover, road construction and repairs often interfered with tourists' sightseeing around the ancient places. The impacts of tourism also resulted in changes in the style of clothing, consumerism, modernity, values and reducing the significance of traditional art and handicrafts. In fact, some rules and regulations imposed to preserve the ancient city also affected the lifestyle of the community.

Therefore, this study proposed some suggestions that the government and UNESCO be aware of the needs of the local people and try to involve them in decision making as well as provide training in conservation and equip them with basic English skills to improve the quality of tourism services and to boost the effectiveness of tourism management. There should be some monitoring units to oversee and grant permission concerning the opening of certain shops and services in order to limit them to a suitable number.